

Aragoniens, Mallorcas och Siciliens kungahus

Militare Ordine del Collare

Inledning
Historia-1213
1213-1276
1276-1410
1410-1412(a)
1410-1412(b)
1412-1996
1996 -
Platser
Arkiv
Juridik
Genealogi
MOC
FAQ
Bibliografi
Sitemap

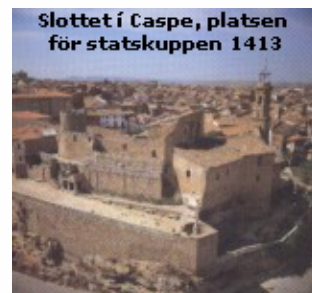
4) 1410-1412

När kung Martin I ("humanisten") av Aragonien dog 1410 hade han inga arvsberättigade barn som kunde efterträda honom, och han hade inte utsett någon efterträdare. Den enda skrivna successionsordningen som fanns var testamentet från Jakob I som stadfäste principen med manlig primogenitur, men detta följdes inte. Sex tronpretendenter gav sig till kända. Genom politiska intriger åsidosattes successionsordningen, och en grupp med nio elektorer (tre från vardera Aragonien, Valencia och Katalonien) sattes samman för att ta ställning till de olika anspråken. De träffades i Caspe i Aragonien 1412, och genom själva sammansättningen av gruppen hade man i förväg förvissat sig om ett utslag till förmån för en av pretendenterna, Fernando av Antequera. Därför var det som historien kallat "kompromissen" vid Caspe inte ett giltigt val.

Martin I

När Peter II dog 1213 på slagfältet vid Muret, var hans son Jakob I bara fem år gammal och i förvar hos sin fars besegrare. Efter förhandlingar släpptes barnkungen och eskorterades till Katalonien. Det beslutades då att överlåta hans uppfostran till tempelriddarna vid Monzón och att regentskapet skulle utövas av hans frände, Sanç från Provence. Jakob erinrade sig senare att både Sanç och hans farbror Ferrado "hoppades bli kungar". Sommaren 1214 sammankallade kardinallegaten Pierre de Dovai, på kungens vägnar, ett möte där alla närvarande var tvungna att svära trohetsed till kungen.

Slottet i Caspe, platsen för statskuppen 1413

Med största sannolikhet erinrade sig Jakob I båda dessa händelser när han i augusti 1270 skrev sitt tredje och sista [testamente](#). Testamentet gör det klart att tronen skulle ärvas i manlig primogenitur från den manliga linjen från hans andra fru Jolanda. men båda herrarna till Xerica och Ayerbe (Jakob och Peter, hans söner med tredje hustrun Donna Teresa Gil de Vidaure) erkändes som arvingar till tronen, om den manliga linjen från Jolanda skulle dö ut (som den gjorde). Testamentet ratificerades av påven och blev den första formella successionsordningen i länderna under Aragoniens krona.

[Nästa sida](#)

[INLEDNING](#) [HISTORIA](#) [ARKIV](#) [JURIDIK](#) [GENEALOGI](#) [ORDINE DEL COLLARE](#) [FAQ](#) [SITEMAP](#)